

நகரத்துக்குள்
நுழைந்த போது
மாலை மங்கியிருக்க
காலம் புளித்துப் போய்த்
தேங்கிக் கிடந்தது.

மெளனம் மண்டியிருந்தது
சுவர் நெடுக
ஒரு நிழலும் படியாத தெருக்கள்
ஒளியோ, இருளோ
தெரியாத ஒரு மருள்.
பூட்டிக் கிடந்த கதவுகள்
ஐன்னல்கள் இழுத்து மூடப்பட்டு;
சிதறிக் கிடந்தன சந்துகளேற
பூஞ்சை பிடித்த காலத்தின்
துகள் துண்டுகள்.

அலைந்து திரிந்தேன் நகர் முழுதும்
தெருத் தெருவாக
ஒவ்வொரு கதவையும் தட்டிக் கொண்டு
'யார் அங்கே
யாராவது உண்டா உள்ளே?'
யாரும் வரவில்லை
எந்தப் பதிலும் இல்லை.

திடீரென்று
நகரம் விழித்துக் கொண்டது
அதன் எண்ணற்ற குரல்கள்
என்னை எட்டிப் பிடித்தன
இப்போது
இருக்கிறேன்
அக்குரல்களிடையே சிக்கிச்
சிறை வைக்கப் பட்டு.

ஓவியம்: ஜே.கே.

ஆங்கிலவழித் தமிழாக்கம்:
வீ விஜயராகவன்
(நன்றி: இந்தியன் லிட்டரேச்சர்)

e-mail : pkvrag@yahoo.com

ஹயீத் அல்மாஸ்

1. பசும் இலைகள் மிரண்டு பறந்தன
திக்குத்திசை தெரியாத
கிறுக்குக் காற்று
2. அன்று காலை பறந்து சென்ற வளர்ப்புப் பறவை
மாலை இருள் சூழத் திரும்பியது
தொலைதூர வனத்தில் பெரு விருந்து போல.
3. பார்க்க நேர்ந்தது
எறும்புகள் தேம்ப ஆரம்பித்ததைப்
பற்ற வைத்த நெருப்பின் அனல் அண்மை.
4. எண்ணற்ற வெண்ணிறப் பறவைகளின்
பறத்தலில் தொலைதூரத்
தொடுவானில் பறக்கும் கோல நிழல்கள்.
5. மெல்ல மறையும் கிரணங்கள்
முனையில் தனி இலையை முத்தமிட
சிலிர்க்கும் மரம்.